

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

end for de danske Fiskere. Navnlig naar der er Tale om at yde Redskabshjælp, kan en Sammenblanding ikke gøres. Det forekommer mig dernæst, at hvis man skulde have den Opfattelse, at Færøernes Befolkning burde hjælpes, maatte Forberedelse til en saadan Lovgivning ske paa sædvanlig Maade gennem de Organer, der findes paa Færøerne, saavel Fiskernes Organisation som Lagtinget, der plejer at gøre Indstilling om saadanne Anliggender. Disse Forhold har altsaa været behandlet i Folketinget, men har ikke sat sig Spor i den vedtagne Lov, og jeg skal tillade mig at anbefale det høje Landsting at slutte sig til Lovforslaget, saaledes som det foreligger vedtaget.

M. C. Jensen: Maa jeg begynde med at takke den højtærede Minister, fordi han har fulgt Henstillingen fra Fiskeriets Organisation om at komme Fiskerne til Hjælp. Det er jo et Kriselovforslag, der her foreligger for os. Vi har allerede haft adskillige Kriselovforslag til Behandling i denne Rigsdags-samling, og jeg havde ikke tænkt mig, at det skulde være blevet nødvendigt at gennemføre en yderligere Kriselov for Fiskeriet end den, der vedtoges sidste Sommer. Men Forholdene har, som den ærede Minister ogsaa oplyste, været af en saadan Art, at det vanskeligt kunde undgaas, i hvert Fald hvis man vilde være sikker paa, at Fiskerne kunde blive forsynet med de allernødvendigste Driftsmidler til Fiskeriets fortsatte Drift.

Som Lovforslaget blev fremsat i Folketinget, og som det foreligger for os i Dag, er der stillet i Udsigt en Hjælp til Anskaffelse af Fiskeredskaber eller andre til Fiskeriets Udøvelse nødvendige Driftsmidler. Det sidste kan være lige saa nødvendigt som det første, da det nemlig meget vel kan være Tilfældet, at en Redskabs- eller Baade-ejer har nogenlunde Redskaber, men maaske mangler en meget vigtig Del af Maskineriet, saaledes at han ikke er i Stand til at fortsætte Driften, medmindre han kan faa det istandgjort. Derfor er det føjet til.

Af Mindretallet i Folketinget er der stillet Forslag om, at man ikke skulde fradrage de Tilskud, der er ydet i Henhold til Lov Nr. 184 af 23. Juni 1932, i det Laanebeløb, som der her er Tale om, og jeg maa beklage, at man holder saa stærkt fast paa, at de skal fradrages. Der er her ikke Tale om fra det offentliges Side at komme den enkelte Person til Hjælp i strengeste Forstand, her er Tale om at komme Bedriften til Hjælp. Hovedhensynet maa i Overens-

stemmelse med den Synsvinkel, under hvilken vi har behandlet Lovforslagene vedrørende Landbruget, være, at det for Samfundet er nødvendigt at holde de Erhverv oppe, som skal bære Samfundet, og selv om Fiskeriet er et lille Erhverv i Sammenligning med Landbruget, er det dog et af de bærende Erhverv, som Samfundet er interesseret i at holde oppe. Her synes det mig, at det først og fremmest gælder om, hvad ogsaa begge Lovforslagene har taget Sigte paa, at yde et Tilskud til Anskaffelse af de nødvendige Redskaber, og det kan meget vel tænkes, at netop den Mand, som ved den sidste Lovs Gennemførelse skønnedes at være i en saadan økonomisk Situation, at han fik et Tilskud paa maaske 150 Kr. til Redskaber, nu maa melde sig igen, fordi hans økonomiske Forhold og hans Redskaber og Fartøj er i en saadan Tilstand, at det er nødvendigt for ham at faa en Haandsrækning. Jeg beklager, at man holder saa stærkt fast paa, at dette skal fradrages. Thi den Motivering, der er givet derfor, at man var betænkelig ved, at en Fisker kunde faa 400 Kr. i Laan plus 150 eller 125 Kr. efter den sidste Lov og derved blive favoriseret fremfor en anden Fisker, der kun faar efter denne Lov, virker egentlig ikke overbevisende paa mig. For mig er det om at gøre, at den Mand, der trænger til at faa sin Redskabsbestand forøget, skal have den Hjælp, der er absolut nødvendig for ham. Det er heller ikke store Beløb, der her er Tale om, og jeg gaar ud fra, at Fiskerne, for saa vidt Forholdene da bliver til det, vil baade forrente og tilbagebetale disse Laan.

Det Parti, jeg tilhører, har i det andet høje Ting sammen med det konservative Folkeparti stillet Forslag om, at de saakaldte Partsfiskere, de, der ikke har anden Løn for deres Arbejde end en vis Del af Udbyttet, fik et mindre Tilskud, ligesom Tilfældet var efter den sidste Lov. Den højtærede Fiskeriminister har nu fra denne Talerstol sagt, saaledes som det ogsaa blev anført i det høje Folketing, at man mener at kunne komme disse Fiskere til Hjælp paa lignende Maade, som man kommer de arbejdsløse til Hjælp, nemlig ved at yde dem Krisehjælp, og den højtærede Minister har fra Folketingets Talerstol sagt, at de i Virkeligheden var Lønarbejdere. Ja, det er vi vel alle i en vis Forstand, jeg arbejder for min Løn, det gør den højtærede Minister ogsaa, men ingen vil vel dog falde paa at kalde den højtærede Fiskeriminister og mig Lønarbejdere i Arbejdsløshedslovens Forstand. Jeg vil hævde, at den Betragt-